

РЕШЕНИЕ

№ 6382

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6740** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба А. Х. П., ЕГН [ЕГН], срещу решение от 21.05.2021г., постановено по НАХД № 612 по описа за 2020г. на Софийски районен съд /СРС/, 147-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 19-4332-027202/27.12.2019г., издадено от началник група към СДВР, ОПП-СДВР, с което на касатора е наложена „глоба” в размер на 700 /седемстотин лева/ лева на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата, глоба в размер на 10 лв за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

В касационната жалба се излагат подробни съображения относно незаконосъобразност и неправилност на оспореното решение поради издаването му в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди неправилност на решението на СРС поради неправилно изяснена фактичката обстановка, а от там и законосъобразно ангажиране на административно-наказателна отговорност на касатора като автор на вмененото му нарушение. Прави възражение за посочване в НП на час на извършване на нарушението, различен от този в АУАН. В тази връзка се правят оплаквания, че извършването на нарушението не е установено по безспорен начин, както и вината на нарушителя, вкл. и твърди нарушено право на

защита с оглед различния част, посочен в АУАН респ. НП. Иска се отмяната на съдебното решение и на НП, издадено срещу А. П..

Касаторът, редовно призван, не се явява в с.з. и не изпраща представител .

Ответникът, редовно призван не изпраща представител.

Прокурорът счита касационната жалба за недоказана и неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, съобразно изискванията на ЗАНН, и приел, че не са допуснати нарушения, а по същество е приел материалната законосъобразност, като е обсъдил наведените оплаквания от касатора и в настоящето производство с въззивната жалба въз основа на писмените доказателства, представени по преписката.

По делото е установено по категоричен начин, че касаторът е извършил нарушенията на правилата за движение установени в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП, за които е и санкциониран.

Правилно СРС от фактическа страна е приел, че на 07.11.2019г. около 21:35 часа в [населено място] касаторът А. Х. павлова е управлявала лек автомобил „ФОРД МОНДЕО“ с рег. [рег.номер на МПС], по ул. История Славянобългарска с посока на движение от ул.Заводска към надлез Н. , като при бензиностанция Ш. се движи със скорост 105 км./ч. при въведено ограничение от 50 км./ч. за населено място. Нарушението било установено с АТСС-СПУКС ARH CAM S1 номер 11743EE, заснемащо и записващо място, дата, точен час, скорост и регистрационен номер на

автомобила, показани на водача, който е сам в автомобила. При проверка водачът не представя СУМПС и контролен талон към СУМПС за съответната категория.

Доказателствата по делото не установяват твърдените касационни основания. Засечената от системата скорост е била 105 км/ч., видно от приложената по делото снимка. Видим и ясен от приложения снимков материал е ДКН на МПС, нарушило правилата за движение, с оглед на което нарушителят е установен по несъмнен начин.

Оплакванията в касационната жалба противоречат на доказателствата приобщени по делото.

За визираното нарушение е приложима санкцията по чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП, тъй като допустимата скорост е превишена над 50 км./час, поради което и законосъобразно на нарушителя е наложено административно наказание глоба в размер на 700 /седемстотин/ лева и лишаване от правоуправление на МПС за срок от 3 месеца.

Неоснователни са и оплакванията в жалбата за нарушение на материално правните разпоредби касателно ангажиране отговорността на касатора във връзка с нарушението по чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП.

В чл. 100, ал. 1 от Закона за движение по пътищата конкретно и изчерпателно е изброено кои са документите, които всеки е длъжен да носи, когато осъществява управление на МПС, т. е. когато е водач на МПС. В съответствие с доказателствата следва да се приеме, че касаторът А. Х. П., при спирането ѝ за проверка е правоспособен водач, която има издадено свидетелство за управление на МПС от съответната категория, за получаване на което е преминал курс на обучение и изпит, включващи правилата и изискванията в ЗДвП и подзаконовите актове към водачите на МПС. В качеството ѝ на правоспособен водач на МПС тя е запозната със задълженията си, сред които и това да носи свидетелството си за управление на МПС от съответната категория и контролния талон към него при управление на МПС, както и че неспазването на това императивно изискване на закона е нарушение, за което се налага административно наказание. В този случа са без значение причините, поради които един водач управлява МПС без да носи СУМПС и контролния талон към свидетелството си за управление.

В чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е разписано, че се наказва с глоба в размер на 10 лв. всеки водач, който не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното МПС. В чл. 100, в чл. 183 от ЗДвП или в друга разпоредба не са предвидени хипотези, при които с оглед причините поради които водача не носи някой от изброените документи, да не му се налага наказание. При тази правна уредба правоспособно лице, което не носи някой от документите посочени в чл. 100, ал. 1 от ЗДвП не следва да предприема управление на МПС, за да не извърши административното нарушение посочено в чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В съответствие с тези правила законово е уредено и кой документ замества контролния талон на водача, когато той се отнема в предвидените нормативно случаи. При съставяне на акт за нарушение по ЗДвП, връченият на водача екземпляр от акта замества контролния талон за срок от един месец, съгласно чл. 26, ал. 2 във вр. с ал. 1 от Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г. за условията и реда за издаване на СУМПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина, като в акта изрично се изисква да се запише номера на отнетия контролен талон. Съгласно чл. 26, ал. 5 от Наредба № I-157/01.10.2002 г. наказателното постановление заменя контролния талон за период един месец след влизането му в сила, съответно решението или определението на съда

при обжалване. В случаите по ал. 6 за установени нарушения, за които е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС, след изтърпяване на наказанието и изпълнение на задължението по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП /заплащане на глобата/, на водача се издава контролен талон по чл. 25, ал. 1, съгласно чл. 26, ал. 7 от Наредба № I-157/01.10.2002 г.

В конкретния случай касаторът А. П. не твърди, да е носела такъв АУАН, който по закон замества контролния му талон, нито НП или др. от визираните заместващи документи. Поради това правилно актосъставителят и административно-наказващият орган са заключили, че тя е извършил нарушението предвидено в чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В заключение, настоящата инстанция намира за правилен и законосъобразен извода на СРС, че в конкретния случай не е налице опорочаване на административно-наказателното производство, поради разминаване в описанието на АУАН респ. НП на точните минути, в които е осъществено процесното нарушение, доколкото същите не се отнасят до съставомерни признаци на извършеното деяние. Както е посочил и въззивния съд, в нито една от разпоредбите, регламентиращи задължителните реквизити, които следва да съдържат АУАН респ. НП, законодателят не е вменил задължение на наказващия орган да посочи и точните минути, в които се е осъществило деянието. Съгл. Чл.42, ал.1, т.3АНН, АУАН трябва да съдържа датата и мястото на извършване на нарушението, което в конкретния случай е налице.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че оспореното решение е постановено и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, VI -ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.05.2021г., постановено по НАХД № 612 по описа за 2020г. на Софийски районен съд /СРС/, 147-ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: